

تامین اجتماعی:

زمان پرداخت معوقات مستمری بازنشستگان اعلام می شود
سازمان تامین اجتماعی در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که به‌رغم استمرار شرایط خاص ناشی از جنگ و مشکلات و محدودیت‌های وصول حق بیمه به‌عنوان منبع اصلی درآمدهای ماهیانه سازمان و با تأمین منابع مالی از روش‌های مختلف، پرداخت مستمری فروردین‌ماه تکمیل شد.

به گزارش توسعه ایرانی، در این اطلاعیه آمده است: پرداخت حقوق و مستمری فروردین ماه بیش از پنج میلیون و ۱۰۰ هزار بازنشسته و مستمری‌بگیر سازمان، مجموعاً به مبلغ حدود ۹۰ هزار میلیارد تومان، در کلیه بانک‌های عامل به پایان رسید.

این اطلاعیه می‌افزاید: بسا توجه به اتمام وازیر حقوق فروردین، بازنشستگان و مستمری‌بگیران در صورت عدم دریافت پیمانک وازیر، موجودی یاگردش حساب خودرا بررسی کنند. ضمناً با توجه به شرایط اینترنت کشور و به جهت جلوگیری از اختلال در سامانه‌های الکترونیکی، دریافت فیش حقوقی از طریق سامانه خدمات غیر حضوری یاپلیکیشن «تأمین من» از هفته دوم اردیبهشت‌ماه مقدور است. یادآور می‌شود با توجه به عدم ابلاغ بخشنامه مزدسال ۱۴۰۵ و متعاقب آن عدم امکان تصویب جزئیات افزایش مستمری‌های سال جدید در آران تأمین اجتماعی، تا زمان انجام محاسبات مربوط به مستمری فروردین ماه، این واریزی به صورت علی‌الحساب و براساس آخرین حکم سال گذشته بازنشستگان و مستمری‌بگیران انجام شد. متعاقب ابلاغ رسمی بخشنامه مذکور در هفته اخیر، فرآیند انجام مراحل قانونی از جمله محاسبه و تهیه لیست‌های مربوطه توسط واحدهای اجرایی و بررسی و صحت‌سنجی اطلاعات و همچنین تأمین منابع، زمان‌بندی پرداخت مابه‌التفاوت افزایش سالانه و مبالغ متناسب‌سازی مشمولین از طریق سازمان اطلاع‌رسانی خواهد شد.

■ ■ ■

کارکنان شبکه توزیع برق:

کارگران کار کردند، مدیران پاداش گرفتند
کارگران شرکت توزیع برق تهران، خواستار بازنگری در شیوه توزیع مزایا و پاداش دوره جنگ شدند.

به گزارش ایلنا، جمعی از کارکنان شرکت توزیع برق تهران در انتقاده شیوه توزیع پاداش هاو تسهیلات اعطایی به کارکنان این مجموعه در دوران جنگ گفتند: ظاهر آیین مزایا رانت‌های مدیران مجموعه‌ها داند.

در پیام این افراد آمده است: با وجود تلاش شبانه‌روزی کارکنان شرکت توزیع برق در تهران و سایر شهرستان‌ها، مزایای تعریف شده برای این دوره از جمله «خدمات تارا اتومات» و «وام‌های و تسهیلات با مبالغ بسیار بالا» تنها به مدیران مجموعه اختصاص یافته و به‌رغم وعده و وعیدهای مطرح شده در این مدت، جز همان حقوق عادی، امکانات و مزایایی برای سایر کارکنان در نظر گرفته نشده است. این در حالی ست که در دوران جنگ، به‌واسطه تلاش‌های بی‌وقفه پرسنل توزیع برق به ویژه در پایتخت، آثار حملات هوایی دشمن بر شبکه برق کشور با وجود خطرات بسیار بالای کار در این شرایط، فوراُختنی می‌شد.

این کارکنان در پایان خواستار بازنگری در شیوه توزیع مزایا و پاداش‌ها شدند و گفتند: سهم اصلی پاداش باید نصیب کارکنان شبکه توزیع برق کشور، شود.

■ ■ ■

رئیس مجمع نمایندگان کارگران مازندران:

حذف پیمانکاران خواسته قرق بانان است
رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان مازندران گفت: مهم‌ترین مطالبه کارگران قرق بان جنگل‌های مازندران، حذف پیمانکاران و برقرری نظام عادلانه حقوق و دستمزداست. علی‌اکبر علوی‌نژاد به ایلنا گفت: مدیر کل اقتصادی استانداری در جلسه رف مع مشکلات کارگران حفاظتی جنگل که در بهمین سال ۱۴۰۴ دستور داد سال ۱۴۰۵ با پیمانکاران و مجریانی که صلاحیت کار و توان مالی ندارند نباید همکاری صورت بگیرد.

وی ادامه داد: دومین مشکل بزرگ قرق بانان، بی‌عدالتی در پرداخت‌هاست. کارگران قرق بان حداقل‌های مزدی را با حذف همه مزایا و با تأخیر چندماهه دریافت می‌کنند و دلیل به تعویق افتادن مطالبات مزدی این‌ها عملکردضعیف سازمان منابع طبیعی و پیمانکاران در نتیجه کمبودمنابع مالی است. علوی‌نژاد بیان کرد: حضور پیمانکاران به عنوان مجریان طرح تنفس از جنگل‌های مازندران از ابتدا هم خلاف قانون بود. سنس‌های آخر دهه ۹۰ و با آغاز طرح تنفس جنگل‌ها، قرار بود حضور پیمانکاران بار سنگین مالی این طرح را از روی دوش دولت بردارند اما به تدریج نتایج برعکس شد. تداوم این روند، ظلم بزرگی در حق کارگران، مراقبان و حافظان جنگل بود چرا که دولت پولی را که باید مستقیم به کارگران پرداخت می‌کردند به پیمانکاران مجری طرح دادند و آنها با حذف بخش قابل توجهی از حقوق و مزایا، پول رایج کارگران پرداخت کردند. وی ادامه داد: این واسطه‌سازی سبب شد حاصل زحمت قرق بانان به جیب مجریان برود و کارگران از حداقل حقوق خود نیز بی‌بهره بمانند. به تدریج البته وضعیت قرق بانان بدتر شد طوری که بسیاری از آنان، با تأخیر چندماهه حقوق ناچیز خود را دریافت می‌کنند.

این فعال کارگری تأکید کرد: حل مشکلات قرق بانان تنها در صورت حذف مجریان که آورده‌های نادرندمکان پذیر است. این خواسته کارگران قرق بان است و انتظار داریم مسئولان سازمان جنگل‌ها، سار جاری با مجریانی که صلاحیت و توان مالی ندارند قرداری نداشته باشند.

سعید حسام‌الدین

در حاشیه‌های کارگری‌نشین تهران، آواری که بر سر طبقه کارگر فرو ریخته، تنها از جنس خشت و آهن نیست، بلکه از جنس نان، امنیت شغلی و آینده است. اکنون که در دوران یک آتش‌بس منزلزل به سر می‌بریم، و هر لحظه زم‌زمه‌های شوم آغاز دوباره درگیری‌ها در گوش شهر می‌پیچد، زخم‌های عمیق اقتصاد بیش از پیش سر بار کرده‌اند. با حملات آمریکا و اسرائیل، به زیرساخت‌های کلان اقتصادی از جمله صنایع پتروشیمی، فولاد و کارخانه‌های مادر، دومینوی تعطیلی ور کوئده راه افتاده‌است.

در این میان، صنایع کوچک و متوسط که حیاتشان به شریان‌های صنایع مادر و خودروسازی‌ها گره خورده، نخستین قربانیان این توقف تولید هستند، وقتی مواد اولیه نرسد و غول‌های صنعتی متوقف شوند، کارگاه‌های قطعه‌سازی نیز یکی پس از دیگری کرکره‌ها را پایین می‌کشند.

برای لمس عمق این بحران روایت آنچه در کف میدانی می‌گذرد، راهی منطقه قلعه حسن خان یاهمان شهرک قدس شد؛ منطقه‌ای با بافت عمیقاً کارگری و میزبان دوشهرک صنعتی مهم که نبض قطعه‌سازی و تولیدات متنوعی از مواد پلاستیکی گرفته تا محصولات آرایشی و لواله‌های فلزی را در خود جای داده‌است.

زاگرس: شهرکی که دیگر بوی کار و زندگی نمی‌دهد

شهرک صنعتی زاگرس به دلیل مجاورت تنگاتنگ با بافت شهری قلعه حسن خان، شکلی ارگانیک و در هم تنیده با زندگی روزمره مردم دارد. اینجا مرز میان خانه و کارخانه بار یک است؛ آن قدر بار یک که درست در میانه شهرک صنعتی، یک هنرستان پسرانه قرار گرفته و رفت‌وآمد خانواده‌ها در لابه‌لای سوله‌های صنعتی جریان دارد.

باور دبه زاگرس، انتظار داشتیم با همه همه دستگه‌ها، بوی روغن صنعتی و هیاهوی تعویض شیفت کارگران روبه‌رو شوم اما آنچه تجربه کردم، یک سکوت مرگبار بود. فضا به شدت وهم‌انگیز و خلوت بود گویی روح زندگی از این سوله‌ها پر کشیده‌است. در ابتدا گمان کردم کارگران در دل کارگاه‌ها مشغول به کارند اما جست‌وجوی بیشتر، پرده از حقیقتی تلخ برداشت. ردپای ویرانی‌های جنگ در شهرک به چشم می‌خورد، به گفته منابع محلی، چند کارخانه در همین محدوده، هدف حملات جنگنده‌های آمریکایی و اسرائیلی قرار گرفته بودند. یکی از آنها، کارخانه مجهز تولید لوله‌های فلزی بود؛ صنعتی که نیازمند تکنولوژی پیشرفته‌است و باز تأمین نیازهای بسیاری از کارگاه‌های دیگر شهرک و مناطق اطراف را به دوش می‌کشید. اکنون از آن خط تولید پیشرفته، چیزی جز تلی از خاکستر و آهن پاره باقی نمانده‌است.

اسماعیل آباد و روایت احمد: مسافر کشی در خیابان‌های نامیدی

مسیر را به سمت شهرک صنعتی اسماعیل آباد در همان قلعه حسن خان کج کردم. اینجا نیز آتسفر تفاوت چندانی با زاگرس نداشت: همان سکوت، همان

گفت و گو

دبیر کل خانه کارگفت: امسال عدد نسبتاً خوبی در افزایش حداقل مزد کارگران اعمال شد اما در اجراء اباموانعی روبه‌رو شد و فشار هاب و زواریت کم، سبب شد تا ابلاغ دستمزد ۱۴۰۵ با یک ماه تأخیر انجام شود.

به گزارش مهر، علیرضامحجوب با اشاره به موضوع مسکن کارگری اظهار کرد: بر اساس قانون کار یکی از مسائل مهم جامعه کارگری تأمین مسکن است. قرار است با توجه به گرانی مسکن

گفت و گو

گفت و گو

سکوت سنگین شهرک‌های صنعتی قلعه حسن خان؛ از بمباران تا تعطیلی کارگاه‌ها

اینجا دیگر بوی کار و زندگی نمی‌آید

کرکره‌های پایین کشیده و همان سایه سنگین ر کود، در پسره زنی در میان سوله‌های خاموش، با «احمد» روبرو شد؛ کارگری که تا همین چند وقت پیش، در یکی از کارخانه‌های بزرگ قطعه‌سازی مشغول به کار بود و حالا به لشکر بیچاران پیوسته‌است.

احمد با چهره‌ای تکیده، در باره روزهای تلخ تعدیل می‌گوید: «کارخانه مادر واقع شامل دوشرکت می‌شد و روی هم ۴۰۰ کارگر داشت اما چون تولید ایران خودرو وسایط خوابیده و قطعه‌ای نمی‌خوانند، کارخانه مادم توقف تولید زد. از آن ۴۰۰ کارگر، به ۲۸۵ نفر گفتند بروید خانه‌هایتان تا وقت شرایط عادی شد خیرتان کنیم. فقط ۱۵ نفر را نگه داشتند، آن هم صرفاً برای تعمیر و نگهداری دستگه‌ها. در این مدت نه خبری از رد شدن بیمه‌است و نه از یک ریال حقوق.»

وقتی از احمد در باره بیمه بیکاری می‌پرسم، پوزخند تلخی می‌زند: «بعضی از بچه‌ها فرقتد دنبال بیمه بیکاری اما من ترفتم، مبلغش آن قدر پایین است که حتی کرایه خانام راهم کفاف نمی‌دهد. در به‌در دنبال تعمیر و نگهداری بزرگ‌تر را بررسی کنیم. نام شرکت «ایران قطعه» که تولیدکننده قطعات صندلی برای خودرو و سازان است، زیاد به گوش می‌رسید. این کارخانه که بیشتر بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ نیروی کار داشت، اکنون در حال اجرای پروژه سنگین تعدیل نیروست؛ طوری که در مدت‌اخیر حدود ۶۰ نفر از کارگران خود را تعدیل کرده و قصد دارد مجموع تعداد نیروها را به ۹۰ نفر برساند. نکته درناک اینجاست که مدیریت علاوه بر حذف شغل، مزایای رفاهی گذشته همچون وعده‌های صبحانه، ناهار، شام و حتی سرویس حمل‌ونقل را هم به‌طور کامل حذف کرده‌است.

دور اول اخراج‌ها یقه بازنشستگی را گرفت که همچنان کار می‌کردند اما در دوره‌های جدید که همین روزهای گذشته رقم خورد، تیغ تعدیل به

گفت و گو

مشکلات کارگران، موضوع مسکن کارگری پیگیری و تقویت شود، وی اظهار امیدواری کرد در این راستا جنبش مناسبی تاسال آینده چه از نوع مسکن سازمانی و چه تعاونی کمک‌کننده این هدف باشد.

این مسئول صنفی‌بایان اینکه مسأله اصلی در حوزه تأمین مسکن کارگری زمین است، تصریح کرد: استقبال خوبی از سوی برخی کارفرمایان در این بخش شده و اگر نهادهای دولتی همراهی کنند، تولید انبوه محقق می‌شود. وی توضیح داد: حدود ۳۰ درصد خالص درآمد کارگران برای مسکن می‌رود که معادل یک‌سوم درآمد آنهاست.

محجوب به موضوع تعیین حداقل مزد کارگری اشاره کرد و گفت: امسال عدد نسبتاً خوبی در افزایش حداقل مزد کارگران اعمال شد اما هنگامی که اتفاقات خوبی در تصمیم‌گیری هارخ می‌دهد، اجرای آن با موانع زیادی روبه‌رو می‌شود و فشارهایی که به وزارت تعاون، کار و رفاه

اجتماعی امسال آمد، سبب شد تا ابلاغ دستمزد ۱۴۰۵ با یک‌ماه تأخیر انجام شود.

وی افزود: موضوع نرخ تورم انقدر تلخ است که حتی پیش‌بینی می‌شود امسال نرخ تورم

کارشناس حوزه روابط کار:

دولت به وعده‌های خود درباره کارمندان و بازنشستگان عمل کرد

ملاحظاتی درباره کارفرمایان داشت و مصوبه دستمزد با تأخیر همراه شد ولی در نهایت بخشنامه مزد توسط وزارت کار ابلاغ شد. وی افزود: آنچه که کارگران و کارفرمایان و دولت در شورای عالی کار با یکدیگر توافق کرده بودند، عیناً ابلاغ شد و تغییری در مصوبه به وجود نیامد. این کارشناس حوزه کار ادامه داد: دولت تاکنون به تمام وعده‌های خود در خصوص مصوبه دستمزد کارگران، حقوق کارمندان و همچنین بازنشستگان عمل کرده و احکام آنها در فروردین ماه اجرا شد.

حمید حاج‌اسماعیلی در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به مصوبه دستمزد ۱۴۰۵، در رابطه با حمایت دولت از بنگاه‌های آسیب‌دیده و کارگران بیکار شده‌از جنگ اظهار کرد: در باره بخشنامه دستمزد دغدغه‌هایی نسبت به ابلاغ آن وجود داشت. دولت از آنجا که کارگاه‌ها و بنگاه‌ها نتوانسته بودند در شرایط جنگی به‌طور کامل فعالیت کنند، پس از تأخیر طولانی و تأمل برانگیز وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در ابلاغ بخشنامه جدید دستمزد سال ۱۴۰۵ که سرانجام در اوپسین روز از فروردین ماه رنگ ابلاغ به خود گرفت، هاله‌ای از ابهام در فضای روابط کار سایه افکنده‌است. برشش بنیادین در این شرایط آن است که تکلیف بسیاری از واحدهای صنعتی و تولیدی که پیش از ابلاغ این بخشنامه، حقوق فروردین کارگران خود را بر اساس روال پیشین پرداخت کرده‌اند، چه خواهد بود و آیا مابه‌التفاوت این اقام به‌موقع به دست کارگران خواهد رسید؟ افزون بر این، در وضعیت فعلی اقتصادی، دولت چه وظایفی در قبال صنایع از حقوق نیروی کار و جبران این کاستی‌ها بر دوش می‌کشد؟

عضو کارگری شورای عالی کار:

کارفرمایان مکلف به پرداخت مابه‌التفاوت دستمزد فروردین ماه هستند

«آیت‌اسدی» عضو کارگری شورای عالی کار در گفت‌وگو با ایلنا درباره ابلاغ دیر هنگام بخشنامه مزد و تکلیف کارگاه‌هایی که پیش از ابلاغ، حقوق کارگران را پرداخت کرده یا قرار داده‌ا را بسته‌اند، اظهار داشت: از آنجا که قانوناً حقوق باید در پایان هر ماه پرداخت شود و بخشنامه با تأخیر صادر شده، کارفرمایان موظفند مابه‌التفاوت حقوق فروردین ماه را در همین روزها و در قالب حقوق همین ماه پرداخت کنند.

وی تأکید کرد که این مابه‌التفاوت قانوناً نباید به ماه آینده موکل شود و قرار دادهای کار نیز باید در همین ماه بر اساس از قام جدید اصلاح و تمدید شوند.

شماره ۲۱۶۱ / پنجشنبه ۳ اردیبهشت ۱۴۰۵ / ۵ ذوالقعدة ۱۴۴۷ / ۲۳ آوریل ۲۰۲۶

است. در این میان، حتی آنهایی که هنوز کار می‌کنند نیز حال روز خوشی ندارند. «طاهره» یکی از کارگران زنی است که در یکی از کارگاه‌های قطعه‌سازی همچنان مشغول کار است.

او از شرایط استثمار پس از آغاز بحران پرده برمی‌دارد: «گذشت آن روزهایی که مزایایی مثل پول نهار و اضافه‌کار داشتیم، الان همه چیز قطع شده. جرات هم نداریم حرف بزیم یا به شرایط اعتراض کنیم چون شمشیر اخراج بالای سرمان است.»

طاهره از ترسندهای جدید کارفرماها برای فرار از پرداخت حقوق کامل می‌گوید: «روزهای اول جنگ که کارخانه تعطیل شد، حقوق دادند اما حالا می‌گویند آن مرخصی‌های اجباری که به خواست کارفرما بود، از مرخصی‌های استحقاقی مان کسر می‌شود! حتی بین‌التعطیلی‌ها را بدون رضایت ما به حساب مرخصی می‌گذارند. تازه در کارخانه‌های اطراف، کارفرماها سیستم جدیدی پیاده کرده‌اند و به کارگر می‌گویند فقط هفته‌ای دو تا سه روز باید تا حقوق کمتری بدهند. عملاً کارگر را در حالت استثنیای نگه داشته‌اند.»

تاوان بحران بر دوش طبقه کارگر

گشت‌وگذارم در میان سوله‌های ساکت زاگرس و اسماعیل‌آباد، پرده از یک حقیقت غریبان برمی‌دارد: در این ساختار اقتصادی، بحران‌ها همواره روی شانه‌های طبقه‌های آوار می‌شود که کمترین سهم را از روزهای رونق برده‌است. وقتی چرخ‌دنده‌های چرخیدند و سوده‌های کلان به جیب صاحبان سرمایه سرازیر می‌شد، سهم امتثال «احمد»، «منوچهر» و «طاهره» تنها دستمزد نهایی بود که به زحمت برای بقا کفاف می‌داد اما امروز که ترکش‌های جنگ و روکود، تولید را متوقف کرده، اولین چیزی که قربانی می‌شود، معیشت کارگران است.

در روزهای جنگ، دولت و دستگاه‌های تبلیغاتی مدام از شاعرانهایی چون «وحدت ملی»، «اقتصاد مقاومتی» و «سربازان جبهه تولید» می‌گفتند تا کارگران را برای چرخاندن چرخ‌های لرزان اقتصاد در میدان نگاه‌دارند. کارگران هم در میدان ایستادند و پشت تولید را خالی نکردند اما حالا در دوران پس از جنگ، بار اصلی بحران بر دوش طبقه کارگر افتاده؛ کارگرانی که بدون حمایت و به‌امان خن‌دارها شدند.

انفعال وزارت کار در برابر اخراج‌های دسته‌جمعی، کسر مرخصی‌های اجباری و قراردادهای یک‌طرفه، نشان می‌دهد که این نهاد چندان برای صیانت از حقوق نیروی کار طراحی نشده، بلکه عملکردش هموار کردن مسیر برای کارفرمایانی است که می‌خواهند ضررهای ناشی از بحران و جنگ را مستقیماً از سفره کارگران جبران کنند.

سکوت امروز در شهرک‌های صنعتی زاگرس و اسماعیل‌آباد، تنها صدای خرابی چند دستگاه یا توقف موقت خط تولید نیست؛ این صدا، آهنگ تلخ یک تضاد طبقاتی است؛ صدایی که می‌گوید در منطق حاکم بر این کارخانه، «وحدت» یعنی کارگر در سود شریک نباشد و از خسارت و آوار جنگ، در صفا اول بیستد. اینجا سوده‌ها همواره خصوصی‌است اما هنر به بحران‌ها، تنها از جیب کسانی پرداخت می‌شود که چیزی جز نیروی کارشان برای فروش ندارند.

گذشت آن روزهایی که مزایایی مثل پول نهار و اضافه‌کار داشتیم، الان همه چیز قطع شده. جرات هم نداریم حرف بزیم، یا به شرایط اعتراض کنیم چون شمشیر اخراج بالای سرمان است

گفت و گو

گفت و گو

دبیر کل خانه کارگر:

تصمیم‌های خوب در دستمزد، با مانع در اجراء روبه‌رو است

سره‌رقمی باشد. موضوع شفاف و روشن است و مسئولان دولتی قطعاً این موضوع را در کمی‌کنند لذا در این راستا باید این کارگری احیا شود. این نماینده جامعه کارگری تأکید کرد: حق مسکن و

تأمین معیشت جامعه کارگری دو مسأله اساسی در این حوزه‌است.

محجوب درباره اینکه برخی از کارفرمایان در افزایش حداقل دستمزد به قانون تمکین نمی‌کنند، عنوان کرد: امسال جلسات متعددی از سوی جامعه کارگری با کارفرمای بر گزار شد

ولی هیچ کارفرمایی نمی‌تواند از موضوع قانون فرار کند.

وی افزود: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مسئولیت اجراء را بر عهده دارد و البته توصیه می‌کنیم در شرایط فعلی همه به قانون تمکین کنند. در این راستا اداره کار مکلف به رسیدگی

موضوع و تشکیل پرونده برای کسانی است که از قانون تمکین نمی‌کنند.

دبیر کل خانه کارگر با اشاره به آمار بنگاه‌های آسیب‌دیده از جنگ عنوان کرد: هنوز آمار دقیقی در این خصوص گزارش نشده اما بر اساس برآوردهای اولیه تا ۱۲۰ هزار نیروی کار برای دریافت

بیمه بیکاری اقدام کرده‌اند.

گفت و گو

آنها را نگه می‌دارند، مثل نگهبانان و بخش‌هایی که باید در مجموعه حضور داشته باشند، از طریق مذاکرات دسته‌جمعی خود کارگاه، توافق می‌کند و افزایشی برایشان لحاظ می‌شود و به کاربازی می‌گردند، لذا بخشنامه دستمزد ۱۴۰۵ به‌طور کامل و بر اساس توافق سه‌جانبه کارگر و کارفرما و دولت در شورای عالی کار ابلاغ شد.

گفت و گو

اسدی با رد ادعای تعدیل نیرو به دلیل افزایش دستمزد ده‌ها، خاطر نشان کرد: دولت باید برای رونق فضای کسب‌و کار تدبیری بیندیشد. هیچ کارگاهی تاکنون به‌خاطر بحث دستمزد، کارگران خود را اخراج نکرده‌است. بر اساس شواهدات میدانی در سطح کارگاه‌ها، ۹۰ درصد مشکلات فعلی به دلیل آن است که کالا و مواد اولیه نایاب شده یا قیمت آنها چندبرابر افزایش یافته‌است.

وی با انتقاد از عدم نظارت دولت در این بخش، عنوان کرد که اگر دولت نظارت جامعی اعمال کند، قطعاً این مشکلات و موانع مرتفع خواهند شد.

اسدی در پایان درباره سرنوشت مصوبه حق مسکن کارگران و تأخیر دولت در تصویب نهایی آن بیان داشت: مصوبه حق مسکن پس از تأیید و تصویب در شوروی عالی کار، باید در هیأت دولت به تصویب نهایی برسد. معتقدم این کار انجام خواهد شد اما از زمان دقیق آن و اینکه چرا روند تصویب در هیأت دولت تا این حد طولانی شده، بی‌اطلاع هستم.